

Trichinopoly. }

Monthly Journal of Commerce, Trade,
Industry, Finance and Agriculture

{ September 1938

மலர் 7]

திருச்சினாப்பள்ளி செப்டம்பர்-மீ 1938

[இதழ் 75

"VARTHAGA OOLIAN"

Annual Subscription.

Merchants	Re. 1
Others	Rs. 3
Foreign	Sh. 5

Advt. Tariff per Insertion.

One inch.	Re. 1
Half Page	Rs. 10
One Page	„ 15
Wrapper Page	„ 25

Advertisement without
prepayment will not be con-
sidered.

For further particulars
write to the Manager.

ஆசிரியர் திரு. டி. வி. கே. நாயுடு.

அட்டவணை.

	பக்கம்
சாமான்ருக்கு ரயில்வே சார்ஜ்கள் ...	38
மில்லுகளும் கைத்தறி செசுவும் கதரும் ...	39
நகர சபை தேர்தல் ...	40
Notes—குறிப்புகள் ...	41
கூட்டுறவு சங்கி ...	43
As It Strikes Me ...	44
Travancore Excise Department ...	47
Jottings ...	48
On the Commencement of Risk ...	50
Industrial Birmingham ...	52
Agriculture in Travancore. ...	53
Rice Bran as a Cattle Feed ...	54
Crop Reports ...	55

"வர்த்தக ஊழியன்"

வருட சந்தா.

வர்த்தகர்களுக்கு ரூ. 1
மற்றவர்களுக்கு „ 3
வெளி நாட்டிற்கு ஷி. 5

மாதம் 1க்கு விளம்பர விகிதம்.

அங்குலம் ஒன்றுக்கு ரூ. 1
அரை பக்கத்திற்கு „ 10
பக்கம் ஒன்றுக்கு „ 15
ராப்பர் பக்கத்திற்கு, 25

முன்பணமில்லாத விளம்பரங்கள்
பிரசுரிக்க முடியாது.

நீடித்த கால விளம்பரங்களுக்கு
மானேஜருக்கு எழுதவும்

RECEIPT OF A COPY

OF

"VARTHAGA OOLIAN"

IS AN INVITATION

TO

SUBSCRIBE OR TO ADVERTISE.

All Correspondences, Money
Orders, etc., should be
addressed to:—

THE MANAGER,
"VARTHAGA OOLIAN,"

TRICHINOPOLY,

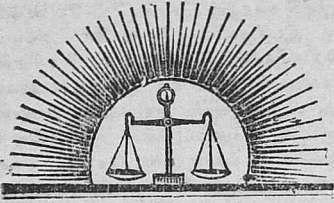
(South India.)

சாமான்களுக்கு ரயில்வே சார்ஜுகள் (Railway Rates)

The Railway do not accept responsibility for the correctness of these quotations a reference should be made to the
Local Rate Advice & Foreign Rate Circulars issued by the S. I. Ry.

சாமான்கள்.	எங்கிருந்து.	எந்த இடத்துக்கு.	ரேட்டு மணங்களுக்கு	எந்த தேதியி லிருந்து	உதார.
முந்திர்பருப்பு	கொல்லம்	மங்களுர்	0 7 6	29-8-38	
பருத்தி	தூத்துக்குடி	எழும்பூர்	1 1 10	25-8-38	
விறகு	ஆவணிச் சுவரம்	குண்டூர்	0 0 10	1-9-38	
"	"	கொல்லம்	0 0 10	"	
"	ஆலப்பாக்கம்	பொன்மலை	0 2 6	10-9-38	முதல் 28-2-39 வரை
"	சின்னப்பாடி சமுதரம்	"	0 2 6	"	"
"	கூடலூர் ஜங்	"	0 2 6	"	"
"	கூடலூர்	"	0 2 6	"	"
"	குள்ளன் சாவடி	"	0 2 6	"	"
"	குறிஞ்சிப்பாடி	"	0 2 6	"	"
"	மாம்பலப்பட்டு	"	0 2 6	"	"
"	மேல்பட்டாம்பாக்கம்	"	0 2 6	"	"
"	முனையூர்	"	0 2 6	"	"
"	செல்லிக்குப்பம்	"	0 2 6	"	"
"	பள்ளி செலியனூர்	"	0 2 6	"	"
"	பன்னாட்டி	"	0 2 6	"	"
"	புதுச்சேரி	"	0 2 6	"	"
"	திருத்தமையூர்	"	0 2 6	"	"
"	தேனி	மதுரை	0 2 6	15-9-38	
மாவு	தூத்துக்குடி	பம்பக்கோவில் சந்தை	0 2 9	"	
தாண்டியங்கள்	"	"	0 2 7	"	
சோளம்	உசிலம்பட்டி	திண்டுக்கல்	0 2 0	29-8-38	
கிலக்கட்டிலை	அச்சலத்தூர்	கூடலூர் ஜங்	0 2 9	15-8-38	
"	பன்னாட்டி	"	0 1 2	"	
"	உசிலம்பட்டி	நாகப்பட்டணம்	0 10 0	30-8-38	
இரும்பு	மதராஸ் ஹார்பர்	திருகெல்வெலி	0 11 2	5-9-38	
"	"	தூத்துக்குடி	0 9 9	"	
"	வேலூர்	மதராஸ் பீச்	0 3 9	25-8-38	
தேங்காய் பண்ணுக்கு	எர்ணாகுளம்	மஞ்சேஸ்வர்	0 3 4	1-9-38	
உப்பு	தூத்துக்குடி	பம்பக்கோவில் சந்தை	0 2 7	15-9-38	
சர்க்கரை	"	"	0 2 9	15-9-38	
தேக்கு	மண்டபம்	காரைக்குடி	0 3 0	27-8-38	
பருத்தி	அரியலூர்	பெரிய நாயகன் பாளையம்	0 15 3	1-7-38	
"	"	விருதுநகர்	0 14 3	"	
"	கைலாசபுரம்	போதனூர்	1 0 8	"	
"	மணியாச்சி	உடுமலைபேட்டை	0 14 5	"	
"	ராஜபாளையம்	கோயம்புத்தூர்	0 15 2	"	
"	"	திருப்பூர்	1 0 8	"	
"	சேலம் மார்க்கட்	கல்லாயி	0 15 5	"	
"	தூத்துக்குடி	போதனூர்	1 1 6	"	
"	"	கோயம்புத்தூர்	0 11 1	"	
"	"	சிக்கரல்லூர்	0 11 2	"	
"	"	திருப்பூர்	0 12 1	"	
"	"	திருச்சி கூடேஸ்	0 9 2	"	
"	விருதுநகர்	கோயம்புத்தூர்	0 8 11	"	
"	"	மதராஸ் பீச்	0 14 11	"	
"	"	சிக்கரல்லூர்	0 8 11	"	
"	திண்டுக்கல்	கள்ளிக்கோட்டை	0 9 2	"	
"	"	எர்ணாகுளம்	0 9 6	"	
"	கோயம்புத்தூர்	தூத்துக்குடி	0 11 1	"	
"	கள்ளிக்கோட்டை	சேலம் மார்க்கட்	0 9 8	"	

“நாணயம் நனி பேண்”

“வர்த்தக ஊழியன்”

திருச்சிணப்பள்ளி

1938-(ஆ) செப்டம்பர்-மீ

மில்லுகளும் கைத்தறி
நெசவும் கதரும்.

(Mills, Handlooms and Khaddar.)

நமது நாட்டில் மெஷின் கைத் தொழில் விருத்தியானதிலிருந்து சாதாரண கைத்தொழிலாளிகளில் பலர் வேலையில்லாமல் திண்டாடவேண்டியிருக்கிறது. முக்கியமாக மெஷினில் நூல் நூற்றலால், தன்னியிலும் ராட்டினத்திலும் நூல் நூற்பது லாபகரமாக இருக்க முடியவில்லை. அதே போல் மெஷின் நெசவால் கைத்தறி நெசவு சிரமம் அடைந்து வருகிறது. ராட்டின வேலை ஒடுங்கிப் போயிருந்தது தற்காலம் சலுகை அடைந்து வருகிறது. சாதாரண நிலைமையில் அது மில் நூலோடு போட்டி போடுவது முடியாத காரியம். அதற்கு சர்க்கார் உதவியோ, அதை ஆதரிக்கும் கட்சியின் உதவியோ இருந்தால் தான் அது தலை தூக்கமுடியும். எவ்வளவு சிரமப்பட்டாலும் ராட்டினத்தால் மட்டும் ஒரு குடும்பம் தனது ஜீவியத்துக்கு வேண்டியதை சம்பாதிக்க முடியுமா என்பது சந்தேகம். இதைப்போலவே தான் கைத்தறி நெசவும், சில விசேஷ நெசவைத் தவிர மற்ற வகைகளில் மில்லுகளோடு லாபகரமாகப் போட்டி போட்டமுடியாது. தற்சமயம் நெசவு தொழிலிலுள்ள பலர் மில்லுகளின் போட்டியால் மிகவும் கஷ்ட

மடைந்து வருகின்றனர். பலர் தொழிலை விட்டுவிட்டனர். இத்தொழில் ஈடுபட்டுள்ள குடும்பங்கள் அதிகமாயிருப்பதால் அவர்களையும் வேலையில்லாதார்ப்படையில் சேர ஒட்டாதபடி தடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகிறது. இதற்கு முக்கியமாக கவனிக்கப்பட்டு வரும் யோசனை மில்லுகளின் போட்டியைக் குறைப்பது என்பதாம். மில்லுகளில் 20-ம் நம்பதும் அதற்குக் குறைந்துமுள்ள நூல் நூற்பதையும் அந்த நூலைக்கொண்டு மில்லுகளில் துணி நெய்வதையும் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதனால் ராட்டினத்துக்கு வேலை கிடைக்குமென்று அபிப்பிராயம் போலும் கதர் துணி அதிக உபயோகத்துக்கு வராததற்குக் காரணம் அது அதிக விலையாக விற்கப்படுகிறதென்பதே. மில்லுகளில் மோட்டா துணிகளுக்கான நூல் நூற்பதும் அந்நூலைக் கொண்டு மோட்டா துணியும் மலிவாகத் தயார் செய்யப்படுவதால், ஏழை ஜனங்கள் அவற்றை வாங்கி உபயோகிப்பது சலபமாகிறது. மில்லுக்கு இந்தக் கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தினால், ஏழை ஜனங்களுக்கு மலிவான துணி கிடைப்பது கஷ்டமாகிவிடும். தற்சமயம் தொழிலாளிகள் அதிக கூலியும் சம்பளமும் பெற முயன்று வருகின்றனர். சில இடங்களில் அவர்களது கோரிக்கை கை கூடியிருக்கிறது. இன்னும் பலவகைத் தொழில்களிலும் தொழிலாளிகளுடைய நிலைமையை உயர்த்த பெருமுயற்சி நடந்து வருகிறது. இப்படி ஜனங்களுடைய வருமானம் அதிகரிக்குமானால், அதிக விலை கொடுத்தும் கதர் வாங்கத் தயங்கமாட்டார்கள். ஆனால் அப்படி அதிக வரும்படி அடையும் பாக்கியம் பெருத ஜனங்களுக்கு துணி விஷயத்தில் சிரமம் ஏற்படுவது நிச்சயம்.

குறைந்த நம்பர் நூல் நூற்கும் மில்லுகளுக்கும் அந்த நூலைக் கொண்டு துணி நெய்யும் மில்லுகளுக்கும் சிரமம் ஏற்படும் என்றும் பல மில்லுகளில் வேலையாட்கள் பலர் வேலையைவிட்டு விலக நேரிடு

மென்றும், சில மில்லுகள் நின்று போய்விட நேரிடுமென்றும் ஆசேஷம் சொல்லப்படுகிறது. இந்த மில்லுகள் தக்க சில மாறுதல்களுடன் உயர்த்த ரகம் நூல் நூற்கவும் அந்த நூலைக்கொண்டு உயர்த்த துணிகளை நெய்யவும் முற்பட்டால் இந்த ஆசேஷம் தீர்த்துவிடும். மில்லுகளுக்கு சிரமம் ஏற்படாது. ஆட்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டியதில்லை. மில்லுகளும் நின்று போய்விட வேண்டியதில்லை. இவ்விதம் ராட்டினத்துக்குச் சலுகை காட்டுவதால் கதர் துணியின் நிலைமை விருத்தியடையுமா என்பது சந்தேகம். அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்குமானால் உயர்த்த ரகம் மில் துணிகளையே ஜனங்கள் ஆதரிப்பார்கள். மில்லுகள் ஜீவாதாரப் போட்டியில் ஈடுபட்டு உயர்த்த ரகம் துணிகளை கதர் துணியின் விலைக்கோ அதைவிட மலிவாகவோ விற்க முயலுமானால் கதர் துணி வியாபாரம் செழித்தோங்காது. கதர் அபிமானம் அல்லது தேசாபிமானத்தால் ஏற்படும் விற்பனையோடு திருப்தியடைய வேண்டியிருக்கும்.

அப்போது மில் அபிவிருத்திக்கு தடை ஏற்படுத்தவேண்டியது அவசியமாகிறது. தற்போது உள்ள நெசவுகாரர்கள் சரியானபடி வேலை செய்தால் எவ்வளவு துணி நெய்வார்களோ அது போக மீதமுள்ள தேவைக்குத் தான் மில்லுகள் துணி நெய்ய வேண்டுமென்று ஒரு வரையறை ஏற்படுத்தவேண்டியிருக்கும். இது விஷயமாக கணக்குப் பார்ப்பதும், இதற்காகச் சட்ட திட்டங்கள் போடுவதும் சிரம சாத்தியமான வேலையாகும். இது விஷயமாக ஆற அமர யோசித்து ஒரு முடிவு செய்யவேண்டியது அவசியமாகிறது. மேலும் இதர மாகாணங்களிலிருந்து துணி வகைகள் வருவதைத் தடை செய்வதும் அவசியமாகும். காங்கிரஸ் ஆட்சியிருக்கும் மாகாணங்களுக்குள் ஒரு கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்திக் கொள்வது சலபமாயிருக்கலாம். இதர மாகாணங்களிலிருந்து துணி வகைகள் வருவதைத் தடை செய்தால், அவைகள் தங்கள் நன்மையை உத்தேசித்து

எதிர் வரித் திட்டங்களும் தடைகளும் ஏற்படுத்தக்கூடும். அப்போது தேசிய லக்ஷியம் குறைந்து போய் மாகாண லக்ஷியம் அதிகரிக்கும். இந்த வாதம் சதேச சமஸ்தானங்கள் விஷயத்திலும் பொருந்தும் ஆகவே கதர், கைத்தறி நெசவு, மில் தொழில் இவைகள் சம்பந்தமாக என்ன ஏற்பாடு செய்தாலும் எல்லா மாகாணங்களையும் சமஸ்தானங்களையும் கலந்து யோசித்து எல்லோருக்கும் உசிதமான ஒரு திட்டம் வகுப்பதே சரியான வழியாகும். மேலும் அயல் நாட்டுத் துணி இறக்குமதியால் நமது நோக்கம் நிறைவேறாமல் போகக் கூடுமாகையால், அந்தத் துணியின் இறக்குமதியையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டியிருக்குமாகையால், அதற்காக இந்தியா கவான்மெண்டின் ஆதரவையும் அடைய வேண்டியது அவசியமாகிறது.

இவ்வளவு சப்பைக் கட்டுக் கட்டியும் ராட்டின வேலை லாபகரமாயிருக்குமா என்பது சந்தேகமென்றே சொல்லவேண்டும். ராட்டினத் தொழில் தனியாக லாபகரமாயிராது என்பதே நமது அபிப்பிராயம் அது ஒய்வு நேரத்தில் செய்யக் கூடிய வேலைவாசக் கருதப்பட்டு ஜனங்கள் அதில் ஈடுபடும் படி துண்டப்படுவார்களானால், கிராமவாசிகளுக்கு அதனால் நன்மை ஏற்படும். கிராம வாசிகள் செய்யும் பல வேலைகளுக்கு அவர்கள் கூலிக்கணக்குப் பார்ப்பதில்லை. அது போல ராட்டின வேலையில் சம்பளக்கணக்குப் பார்க்க வேண்டியதில்லை. ஒழிந்த நேரத்தில் வம்புப் பேச்சும் ஊழியாட்டுமின்றி நூல் தூற்றலால் அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய துணிக்கு ஆகும் இலை தயார் செய்துவிடலாம். இதனால் நெசவுகாரர்களுக்கு எப்போதும் வேலை இருந்துகொண்டேயிருக்கும். தாங்களே தயார் செய்யும் துணிக்கு அவர்கள் குறை சொல்லமாட்டார்கள். நயமான துணிகள் வேண்டியிருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் மில் துணிகளையோ கைத்தறி நெசவு நயம் துணிகளையோ வாங்கிக் கொள்ளலாம். இந்த ஏற்பாட்டில் மில் அபிவிருத்தியும் கைத்தறி

நகர சபை தேர்தல்

அடுத்த மாதம் (அக்டோபர்) 19ம் தேதி திருச்சி நகரசபைத் தேர்தல் நடைபெறும். தேர்தல் அதிகாரியாகிய திருச்சி முனிசிபல் சமீஷனார் திரு. சி. ஆர். சருணாமேனன் பி. ஏ. பி. எஸ். அவர்கள் தேர்தல் சம்பந்தமான விளம்பரங்களை வெளியாக்கியிருக்கிறார்.

ஸ்தல ஸ்தாபனத் தேர்தல்களில் கஷ்டியின் பேரால் அங்கத்தினர்கள் போட்டியிடுவது தமிழ் நாட்டின் தூதில்தவசமென்றே சொல்லவேண்டும். இதனால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் கஷ்டி சண்டைகள் உண்டாவதைத் தவிர, வேறுபயன் வாக்காளர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. வரிகொடுப்போர்களின் கலந்துக்காவே, ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னுள்ள நிலையில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் இருப்பதைவிட இல்லாதிருப்பதே மேலாகும். திருச்சி நகரசபை 36 அங்கத்தினர்களைக் கொண்டது. இந்த 36 அங்கத்தினர்களில் ஒரு சிலரே தங்கள் வாங்குகளுக்கு கூடிய வரையிலும் ஊழியம் செய்திருக்கிறார்கள். மற்றம் ஒருசிலர் நிர்வாகி என்ற ஒத்துழைக்காது இருந்து விட்டனர். மற்றம் சிலர் தங்கள் வாங்குகள் அங்கத்தினர் என்பதைக்கூட மறந்திருந்தார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஆகையால் வரப்போகும் தேர்தல்களில் வாக்காளர்கள் கஷ்டிபேதம் பார்க்காமல் தங்கள் வாங்குகு நன்மை செய்யக் கூடியவர்களையே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். திருச்சி நகரம் ஒரு சிறந்த வர்த்தக ஸ்தலம் வர்த்தகர்

நெசவும் இயற்கையாகவே ஒழுங்குடன் இருந்து வரும் இப்படிப்பட்ட கதர் அபிவிருத்தி வேலைக்கு தக்க ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கும். சுய நலமில்லா தொண்டர்கள் வேண்டியிருக்கும்.

மில்லுகளின் பேரட்டியில்லாத நெசவு வேலைகளை ஆதரித்து அபிவிருத்தி செய்வதாலும் கைத்தறி நெசவுகாரர்களின் நிலைமையை விருத்தி செய்யலாம். எந்தெந்த வகையில் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்பதும் ஆராயத்தக்கது.

இவ்விதம் இந்தப் பிரச்சினையை தீர விசாரித்து ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டியது எல்லாருடைய கடமையாகும்.

களின் குறைகள் நகர சபையால் நன்கு கவனிக்கப்படவில்லை. நல்ல ரோடுகளை திருச்சி நகரசபை உண்டாக்கவேண்டும் பல இடங்களில் ரோடுகளை அவசரப்படுத்தவேண்டும் சுகாதார வசதிகள் முக்கியமாய் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம். ஆகையால் நகரசபை நிர்வாகி என்ற ஒத்துழைக்கும் அங்கத்தினர்களைய வாக்காளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். முக்கியமாக இப்பொழுது நடைபெறப்போகும் தேர்தலில் வர்த்தக நண்பர்கள் பெரும்பான்மையாக அங்கத்தினர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்ற நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

ராணி ரூபாய் தொல்லை

மாஷிமை தங்கிய வீட்டாரியா மகாராணியின் உருவம் பதிப்பித்துள்ள ரூபாய்களில் சில செலாவணியாவதில் கிராமமேற்படுகிறது. ரிசர்வ் பாங்கியும், சென்னை விளம்பர மந்திரி அவர்களும் ராணி ரூபாய்கள் மற்ற ரூபாய்களைப் போல் செலாவணியாக வேண்டும் என அறிக்கைகள் பல விடுத்தும் இன்னும் அந்த தொல்லை ஒழியவில்லையென்று கேள்விப்படுகிறோம். தபாலாபிசுகளிலும், பாங்குகளிலும்கூட சில ராணி ரூபாய்களை வாங்க மறுப்பதாகவும் அதற்கு காரணம் ரூபாயில் அடிபட்டிருக்கிறது, தேய்வு, சந்தக்குறைவு போன்ற காரணங்களை எடுத்துக்காட்டுவதாயும் கேள்விப்படுகிறோம். 1862ம் வருடத்தில் அச்சிடப்பட்ட ராணியம் சுமார் 16 ஆண்டுகள் வரை நடைமுறையில் இருந்தால் எப்படி, சந்தக்குறைவு இருக்கும். ரூபாய்களை தட்டிப்பார்க்கும் வழக்கம் நமது மக்களிடம் தொன்றுதொட்டதாகையால் ரூபாய்களை தட்டித் தட்டி வருவதால் ரூபாய்கள் சந்தக்குறைவு ஏற்படாமல் போகுமா என்பது முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். அது போலவே ரூபாய்களில் அடிபடுவதும் சகஜம். ரூபாய்களை ஏராளமாக மாற்றுதல் செய்யும் பாங்கியில் தான் இவைகளை கண்டுபிடிக்க முடியுமெனவிர சாதாரணமான ஒரு கிராமவாசி கண்டுபிடித்தல் அரிது. நான் முழுமையும் உழைத்து மாலேநேரத்தில் கூலிவாங்கிய பணத்தை கொண்டு கடைவீதியில் சாமான் வாங்க முடியாமல் கஷ்டப்படும்கூட தொழிலாளி மனம் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை அதிகாரிகள் கவனிக்க வேண்டுவது அவசியமாகும். ராணி ரூபாய்கள் செல்லும் என்று அறிக்கைகள் விடுவதைக் காட்டிலும் அந்த ரூபாய்களை பொது ஜனங்களிடமிருந்து சாக்கார் வாங்கிக் கொள்வது நலம் என்று நினைக்கின்றோம்.

NOTES—குறிப்புகள்

அதிலு இத்திய கிராமக் கைத்தொழில் சங்கத்தின் காரியதரிசியாகிய டாக்டர் ஜே. வி. குமரப்பா சமீபத்தில் திருச்சியில் உள்ள கைக்குத்து அரிசி சாலையைப் பார்வையிட்டபோது, அச்சாலையின் டைரெக்டர்கள் நெல் அரைக்கும் மில்லுகளுக்கு அதிக லைசன்ஸ் கட்டணம் விதிக்கவேண்டும் என்றும், புது மில்லுகள் ஏற்படுத்த விடக்கூடாதென்றும் பிரேரணை செய்தார்கள். மேற்படி டைரெக்டர்கள் தங்கள் தொழில் லாப கரையிருக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்வது இயலாது. மேலும் டாக்டர் குமரப்பா காங்கிரஸ் தாபனத்தில் அந்தஸ்தும் செல்வாக்கும் உள்ளவராதலால் அவரிடம் இப்பிரேரணையைக் கூறியதும் பொருத்தமானதே. ஆனால் கைக்குத்து அரிசி மூட்டை ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் அதிக விலையில் விற்பதால் இப்பிரேரணைகளால் ஏழை ஜனங்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

* * * *

அரிசி விவசாயமாக சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமானால் அதை ஒழுங்காய்ச் செய்வதே பொருத்தமானது. இதன் நோக்கம் என்னவென்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அரிசியின் நல்ல சத்து குறைந்து போகாமலிருக்க முயற்சி செய்வதானால், மெஷினில் சீர்திருத்தம் செய்வது தான் உசிதமானது. தவிர அதிகள் எடுப்பாதபடி உமியை நீக்கும்படியாக மெஷின்கள் தயாரிக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதற்கென ஆராய்ச்சி வேலைகள் நடைபெற ஏற்பாடு செய்யலாம்: ஆனால் சில தீவிர காங்கிரஸ் வாசிகள் மெஷின் தொழிலில் வெறுப்புக் காட்டி வருகின்றனர். மெஷின் வந்ததால் பலருக்கு வேலை போய்விட்டதென வருத்தம் காட்டுகின்றனர். ரெயில் வண்டியும் மோட்டாரும் வந்ததில் மாட்டு வண்டியும் குதிரை வண்டியும் முன்போல அதிகம் உபயோகப்படுவதில்லை. மோட்டார் பஸ்ஸும் லாரியும் வந்ததில் ரெயிலுக்கு ஆபத்து நேர்த்திருக்கிறது. வயல்களில் உழவு முதலிய வேலைகள் மெஷினால் செய்யப்பட வேண்டுமென்பது ஆக்கேபிக்க வேண்டிய யோசனையாகும். மெஷின் வைத்து பம்புகள் மூலம் ஜலம் இறைப்பதை விட ஏற்றம், கபிலை முதலியவற்றால் ஜலம் இறைப்பது அநேக விவசாய

சாளுக்கும், அவர்களை அண்டிப் பிழைக்கும் கூலியாட்களுக்கும் வேலை நிரந்தரமாக கிடைத்து வருமபடி செய்யும் இப்படியே பல உதாரணங்கள் கொடுக்கலாம்.

ஆகவே யந்திரங்களுக்கும் பழைய கை வேலைக்கும் ஜீவாதாரப் போட்டி கிளம்பியுள்ளது. ஒரு கட்சியார் யந்திரங்கள் தான் உலகிலுள்ள சகல கெடுதல்களுக்கும் காரணமென்கிறார்கள். இன்னொரு சாராரோ, யந்திரங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் உபயோகம் சர்வசாதாரணமாக இருந்து வருகிறது. அவைகளைக் கை விடுவது இனி முடியாத காரியமென்கின்றனர். ஆனால் இரு சாராருக்கும் சமரசமாக ஒரு மத்தியஸ்த ஏற்பாடு செய்து கொள்வது தான் நிரந்தர வழியாகும். சில முக்கியமான தொழில்களின் சொனகரியங்களுக்கும் இயந்திரங்கள் இல்லாமல் சரிப்பாது. சிலவற்றில் அவைகளின் உபயோகத்தைக் கூடுமான அளவு குறைத்துவிடலாம். இது விஷயமாய் பாவரும் கவனம் செலுத்துவது அவசியம். இல்லையெல் இப்போது மில் துணிக்கும் கைத்தறித் துணிக்கும் போட்டி ஏற்பட்டு, கைத்தறி நெசவுகாரர்களுக்கு சிரமம் ஏற்பட்டிருப்பது போல, இதர தொழில்களிலும் யந்திர உபயோகத்தால் பல ஜனங்கள் கஷ்டமடைய நேர்ந்து விடக்கூடும் தற்சமயம் நமது நாட்டில் கைத் தொழிலிலிருத்தியைப் பற்றி பலரும் கவனம் செலுத்தி வருவதால் அவர்கள் இவ்விஷயத்தையும் ஊன்றிப் பரிசீலனை செய்யவேண்டியது அவசியமாகும்.

* * * *

புகையிலை விற்பனைக்கு வரி போட கவர்ன்மெண்டார் உத்தேசித்திருப்பதைப் பலர் கண்டிக்கத் தலைப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த மாதிரி விற்பனை வரி மத்திய கவர்ன்மெண்டின் எக்ஸைஸ் வரி பாத்தியத்தை பாதிக்குமென்று வாத்தம் கிளம்பியுள்ளதால், அது விஷயமாக முடிவுஏற்படும் வரையில் புகையிலை விற்பனை வரி விதிக்கப்படாது என்று சொல்லலாம்: மாகாண கவர்ன்மெண்டு களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கும் உரிமை உண்டு என்று பெடரல் கோர்ட்டில் தீர்ப்பு ஏற்படுமானால் சென்னை கவர்ன்மெண்டார் வரி விதிக்கத் தயங்குவார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை: மற்றவர்கள் என்ன சத்தம் போட்டபோதிலும் காங்

கிரஸ் கவர்ன்மெண்டார் அதைக் கவனிக்கப் போவதில்லை.

வரி போடுமுன் ஜனங்களுக்குத் தெரிவிப்பதாய் வாக்குக் கொடுத்துள்ள படி கவர்ன்மெண்டார் தமது பிரேரணைகளை முன்னாடியே வெளியிடுவார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆனால் அதனால் சாதகம் ஏற்படுமென்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. கவர்ன்மெண்டார் சட்ட சபைகளில் கட்டி பலம் பெற்றுள்ளதாலும்; காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் கட்டிக் கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கி மந்திரிகள் கூறுவதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருப்பதாலும் பொது ஜன அபிப்பிராயம் சட்டசபைகளில் நன்கு விவரிக்கப்படும் என்று சொல்லமுடியாது. மது விலக்குச் சட்டத்தால் ஏற்படும் சர்க்கார் நஷ்டத்தை சரிப்படுத்த அவர்கள் தங்கள் யுத்தம் போல் பலவகை வரிகள் போடத்தான் வேண்டியிருக்கும். மத்திய கவர்ன்மெண்டிடமிருந்து சகாயம் எதுவும் சமீபத்தில் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. ஆகவே ஜனங்கள் வரிச் சமையை ஏற்கத் தயாராகவே இருக்கவேண்டும் அதற்கிஷ்டமில்லையானால், காங்கிரஸ் தாபனத்தை முறிக்க வழிதேட வேண்டும் ஏற்கனவே கவர்ன்மெண்டார் பல ஜன சம்மதமில்லாத வேலைகளைச் செய்துள்ளனர். இன்னும் செய்து வருகின்றனர். வரிப் பளுவை அதிகமாக்கப் போகிறார்கள். யதேச்சாதிகாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். தற்சமயம் பாமா ஜனங்களில் பலருக்கு காங்கிரஸிடம் மூடபத்தி இருந்து வருகிறது. புகையிலை விற்பனை போன்ற சில வரிகளும், ஹிந்தியால் தென்னாட்டினரை வடநாட்டுக்கு அடிமையாக்க முயலுவது போன்ற யதேச்சாதிகாரச் செயல்களும் அம்மூட பத்தியைப் போக்கவல்லன. ஜனங்களின் அதிருப்தியால் இம்மூட பத்தி விவசாயத்தால் அச்சமயம் காங்கிரஸைக் குலைக்க நல்ல தருணமாகும். இதர கட்சியினர் முன் கூட்டியே இது விஷயமாக ஊக்கமெடுத்து பிரயத்தனங்கள் ஆரம்பிப்பது நல்லது.

* * * *

இலங்கையில் வேலையில்லாத தினம் டாட்டத்தைப் போக்க ஒரு பெருந்திட்டம் சிக்கிரம் அமுலுக்கு வருமென்று தெரிகிறது. ரப்பர் உற்பத்தி திட்டத்தின்படி திட்டத்தில் சேர்த்த தேசங்கள் ரப்பர் சாகுபடி வில்கீர்ணத்தை தூற

தோல் இறக்குமதி.

1933-37ல் இம்மாகாணத்தில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தோல் சாமான்களின் அளவும் மதிப்பும் எவ்வளவு என்று சென்னை அஸ்பனியில் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு அடியிற்கண்டவாறு பதிலளிக்கப்பட்டது :—

அந்தர் விலை ரூ.

பெட்டிகளும் டிரங்குகளும்	40	8340
சுருள் தோல்	11	7128
சேணும் வகையறு	14	4150
இதர துணுக்கள்	120	19156
மூட்டஸுகள் ஜோடி	7314	23361
மிஷின் பெல்ட்		119630

றுக்கு ஐந்து வீதம் அதிகமாக்கப் போகிறார்கள். இதன்படி இலங்கையில் 30000 ஏக்கர் நிலத்தில் புதிதாக ரப்பர் சாகுபடி ஆரம்பமாகும். ஏற்கனவேயுள்ள ரப்பர் தோட்டங்களில் காலி நிலம் இருந்து அதில் அத்தோட்டங்களின் சொந்தக்காரர்கள் புதிதாக ரப்பர் நட எண்ணினால் அதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படும். புது நிலங்களில் ரப்பர் சாகுபடி ஆரம்பிப்பதை இலங்கையர்களுக்கு உபயோகமாகும்படி செய்ய கவர்ன்மெண்டார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இதற்காக கவர்ன்மெண்டுக்கு சொந்தமான நிலங்களையே சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப் போகிறார்கள். வேலையில்லாமல் தவிப்பவர்களுக்கும் இதர விவசாயிகளுக்கும் நபர் ஒன்றுக்கு ஐந்து ஏக்கர் வீதம் கொடுக்கப்படும். இதில் மூன்று ஏக்கரில் ரப்பரும் இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தில் உணவுப் பொருள்களும் சாகுபடி செய்யவேண்டுமாம். குறுத்த ஒட்டுக் கட்டின ரப்பர் காற்றுகளையே உபயோகிக்க வேண்டுமென்பது கவர்ன்மெண்டின் தீர்மானமாகையால் இலங்கைக் கவர்ன்மெண்டாரே இதை மேற்கொள்ளுவார்களாம். இந்தச் சிறு தோட்டங்களில் கவர்ன்மெண்டு செலவிலேயே ஒரு நல்ல வீதம் கட்டிக்கொடுப்பார்களாம். இப்படி ஆரம்பித்து இவற்றில் குடியேற இலங்கையர்கள் தூண்டப்படுவார்கள். இலங்கை கவர்ன்மெண்டாரின் இம்முயற்சி போற்றத்தக்கது. நமது நாட்டிலும் உள்ள காலி நிலங்களைக் கணக்கெடுத்து அவற்றில் வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களைக் குடியேறச் செய்ய முயற்சி செய்வது மிகவும் விரும்பத்தக்கது.

அமெரிக்காவுக்குத் தேயிலை

இந்தியாவிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதியான தேயிலையின் அளவு பவுண்டுகள் கணக்கில் வருமாறு :—

1928ல்	—	16668
1933ல்	—	21060339
1936ல்	—	19837508
1937ல்	—	19067052
1938ல்	—	18831649

ஹெல்த் ஆபீசர் கவனிப்பாரா?

திருச்சி பெரியகடை வீதியில் கொத்தவால்சாவடி சமீபமாகுள்ள சில அலுமினிய பாத்திரக்கடைகளில் பழைய துணிகளிலுள்ள ஜிரைக்களை சுத்தமாக்கும் பொருட்டு கடைகளுக்கு முன் கொளுத்துகிறார்கள். அதனால் கடைவீதியில் துர்நாற்றமுடைய புகை கிளம்பி பொது ஜனங்களுக்கு பெரிய தொந்தரவு ஏற்படுவதோடு அந்த புகை வியாதியை உண்டாக்குமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் நகரசபை ஹெல்த் ஆபீசர் கவனித்து நடவடிக்கை செய்வார்களென்று நம்புகின்றோம்.

களிமண்ணிலிருந்து இரும்பு.

இந்த வருஷம் ஜர்மனி, அமெரிக்காவிலிருந்து 60000 டன் களிமண் விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறது. இந்த மண் இரும்புச் சுரங்கங்களிலிருந்து வெட்டியெடுக்கப்பட்டதாகும். இதில் மிகக் குறைந்த அளவில் இரும்பு இருக்குமாம். வியாபார தோற்றையில் லாபகரமாக இதிலிருந்து இரும்பு எடுக்கும் முறையை ஜர்மனியர் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள்.

“நகர ஜோதி”

சிறந்த தேசிய வாரப்

பத்திரிகை.

வருட சந்தா ரூ. 1—10—0.

மானேஜர்

“நகர ஜோதி”

சேலம்.

கடல் நீரிலிருந்து தங்கம்

கடல் நீரிலிருந்து தங்கமும் வெள்ளியும் எடுக்கும் முறையை ஜப்பான் விஞ்ஞான நிபுணர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்களாம். இந்த முறையை உபயோகித்துத் தங்கம் எடுக்க 7 லட்சம் செலவிட்டு யந்திரசாலை அமைக்கப் போகிறார்கள்.

பத்திரிகைகள் வரவு.

ஆரம்பக்கல்வி	நகர ஜோதி
கதர் தொழில்	தனவணிகன்
கிராம ஊழியன்	நவ்நிதி
குமரன்	சத்திரோதயம்
குடி அரசு	மிராசுதார்
கூட்டுறவு	ஜகன்மோகினி
செட்டிகாடு	விடுதலை
சுதேச காட்டியம்	குமரவிகடன்
கிராம இந்தியா	செங்குத்தமித்திரன்
சோதிடபரிபாலனி	சினிமா டாக்கீஸ்
திருச்சிவர்த்தமானி	சிவாஜி

திருச்சியில் தானியம் முதலிய முக்கிய சரக்குகளின் விலைகளைக் காட்டும் ஜாபிதா.

(19-9-38-ம் தேதி தீங்குக்கீழமை)
(From Treasury Dy. Collector.)

தானியம் முதலிய முக்கிய சரக்குகளின் பெயர்	50 பட்டணம் படிக்க அடங்கிய மூட்டை ஒன்றுக்கு	விலை ரூ. அ.
--	--	-------------

1. நெல் முதல் தரம்		
நெல்லூர் சம்பா (நயம்) ஒன்று	3	11
2. நெல் (இரண்டாந்தரம்)		
நெல்லூர் சம்பா (மட்டம்) ,,	3	7
3. பச்சரிசி முதல் தரம்		
நெல்லூர் சம்பா (நயம்) ,,	8	8
4. பச்சரிசி இரண்டாந்தரம்		
நெல்லூர் சம்பா (மட்டம்) ,,	8	0
5. புழுங்கரிசி முதல் தரம்		
நெல்லூர் சம்பா (நயம்) ,,	7	14
6. புழுங்கரிசி இரண்டாந்தரம்		
நெல்லூர் சம்பா (மட்டம்) ,,	7	10
7. கம்பு		4 4
8. எள்ளு		10 0
9. கரும்பு வெல்லம் 11½ மணு நிறையுள்ளது	20	0

கூட்டுறவு சக்தி

கோயம்புத்தூர் ஜில்லா அர்பன் பாங்கு வெள்ளி விழாவின் பொழுது கணம் கிரி அவர்கள் சொன்னதாவது :—

கூட்டுறவு இலாகா மத்திரி பதவியை நான் ஏற்றுக்கொண்ட சொற்ப காலத்தில் பல ஐக்கிய ஸ்தாபனங்களை நேரில் பார்க்கவும் அவைகளின் எல்லா அம்சங்களையும் நடை முறையில் கவனிக்கவும் எனக்கு சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்து வருகின்றன. இதனால் எனக்கு நன்றியுத் தெரிந்திருப்பது என்னவென்றால், நமது தேசத்தின் பொருளாதார நிலைமையை திருத்தி அமைப்பதில் கூட்டிதரு இயக்கமானது ஏற்கனவே நல்ல பெரிய வேலை செய்திருப்பதல்லாமல், இன்னும் அதிக பொருளாதார நன்மைகளை இனிமேல் செய்ய முடியும் என்பதே. பற்று வரவு விஷயத்தில் உயர்ந்த நோக்குமுடையது கூட்டுறவு; தானதாம் செய்வதற்காக அது ஏற்படவில்லை. சுய உதவியின் அவசியத்தை அது வற்புறுத்துகிறது. பரஸ்பர நம்பிக்கையும் ஒழுக்கத்தையும் அது வளர்க்கிறது. அது பல்வேறு மதத்தினர்களையும் ஜனசமூகங்களையும் விதவிதமான மனப்போக்கு உள்ளவர்களையும்கூட ஒன்றாகத் திரட்டி பொருளாதாரத் துறையில் பொதுநலத்தை நாடுகிறது. இனிமேல் எல்லா தேசங்களிலும் அமையக்கூடிய பொருளாதார வாழ்க்கைக்கு சரியான பலமுள்ள அஸ்திவாரமாக உதவுவது கூட்டுறவு இயக்கம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. பரஸ்பர உதவியை லட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிற ஒரு இயக்கமானது வருங்கால உலக முன்னேற்றத்திற்கு உகந்ததாக இருப்பது நிச்சயம்.

கிராம முன்னேற்றம்

கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றி, அன்பு முறையிலும் அதற்கு மாறாகவும் தாராளமாக குணதோஷங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. நமது மாகாணத்தின் பொருளாதார வாழ்க்கை அபிவிருத்தி அடையும் பொருட்டு, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைச் சீர்திருத்தவேண்டும் என்று நம்பி கிரேக் மனப்பான்மையுடன் அபிப்பிராயங்களை வெளியிடவேர்களுக்கு எமது வந்தனங்களைக் கூறுகிறேன். அனுபவம் நிறைந்தவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் விஷயங்கள் கவனத்துக்கு உரியவை. அதுபடியே கவனிக்கப்படும் என்பதும் நிச்சயம். நான் பல தடவைகளில் சொல்லியிருப்பதுபோல, கூட்டுறவு

ஸ்தாபனங்களை திருத்தி அமைக்கவேண்டிய அசியத்தை சர்க்காரே நன்றியுடன் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அனுபவம் வாய்ந்த கூட்டுறவாளர்களையும் பொருளாதார சிபுணர்களையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிப்பதில் சர்க்கார் கண்ணுங் கருத்தமாய் இருக்கிறார்கள். உருவகமான ஏற்பாடு பூர்த்தியாகாத இந்த சந்தர்ப்பத்தில், இதற்கு மேல் விவரங்களைச் சொல்லக்கூடவில்லை. அவாவர் யோசனைகளை எடுத்துச் சொல்ல தாராளமாக வசதி அளிக்கப்படும் என்பதை மட்டும் இப்போது தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராம வாசிகளின் கேசுமலாபம் வளரும் பொருட்டு, கோயமுத்தூர் ஜில்லா

திருச்சி நகர சபை தேர்தல்.

நாமினேஷன் தேதி 26—9—38

நாமினேஷன் சீட்டு

களை சரிபார்ப்பது 27—9—38

தேர்தல் 19—10—38

ஓட் எண்ணுதல் 20—10—38

அர்பன் பாங்கார் லேவாதேவியோடு செய்து வருகிற இதர பல நடவடிக்கைகளும் வெள்ளி விழா மலரில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றன. லேவாதேவியில்லாத காரியங்களை இன்னும் அழுத்தம் திருத்தமாகச் செய்யும்படி பாங்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கூட்டுறவு முறையில் உப தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடர் அபிவிருத்தி; கைத்தறி செவுத்தொழில் அபிவிருத்தி இவை போன்ற இதர சிறு கைத்தொழில்களை ஆதரித்தல் இந்த பாங்காருடைய விசேஷ கவனத்தைக் கவர வேண்டியிருக்கின்றன. கைத்தறிசெவை ஆதரிக்கும் நோக்கத்துடன் சர்க்கார் ஏற்கனவே செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகள் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். மேற்கொண்டு இத்தொழிலின் அபி

விருத்திக்காக என்ன செய்யவேண்டும் என்பது குறித்து சர்க்கார் இப்போது தீவிரமாக ஆலோசித்து வருகிறார்கள். சர்க்கார் என்னதான் செய்தாலும் உங்களைப்போல கடன் கொடுக்கிற ஸ்தாபனங்களுக்கு நெசவாளிகள் முன்னேற்றத்தில் சிறந்த இல்லாவிடில், சர்க்காருடைய முயற்சிகளிலிருந்து எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்காமல் போய்விடும். பிரதம சங்கங்களும், செண்டிரல் பாங்குகளும் எவ்வித எடுத்து வைத்திருக்கும் நிலங்களை பழைய சொர்த்தக் காரர்களுக்கே கொடுக்கும் விஷயமும் சர்க்காரின் தீவிர யோசனையில் இருந்து வருகிறது. இது மிகவும் சிக்கலான விஷயம். சம்பந்தப்பட்ட பாங்கார்களின் ஒத்துழைப்பு இல்லாவிட்டால் காரியம் கைகூடுவது கஷ்ட சாத்தியம். கடன்பட்ட விவசாயிகளின் தூகிர்த்துமான நிலைமைக்குத் தகுந்த அனுதாபத்தைக் காட்டி உதவும்படி கூட்டுறவாளர்களை இது சமயத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வெள்ளி விழாக் கொண்டாட்டத்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருப்பதற்காக நான் உள்ளபடி நன்றியுள்ளவன். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கோயமுத்தூர் ஜில்லா அர்பன் பாங்கு வகித்திருக்கிற நிலைமை நிகரற்றதாயிருக்கிறது. இப்படிச் சொல்லுவதிலிருந்து இதர பாங்குகளை நான் சிறுமைப்படுத்துவதாக நினைத்து விடக்கூடாது. விவசாயக்கடன்களை சமரசப்படுத்தவும் வட்டி விகிதத்தைக் குறைக்கவும் மாகாண ரிஜிஸ்திராக்டரிய யோசனைகளை சர்தோஷமாக அங்கீகரித்து நடக்க முன் வந்தது இந்த பாங்குதான் முதலாவது என்று நினைக்கிறேன். சரியான பாங்கு முறைப்படி, பாங்கின் ஆதாய கிரீணயத்தைப் பாதாகாத்திக்கொள்ளுவதோடு, கோயமுத்தூர்—நீலகிரி ஜில்லா ரயத்துகளின் நன்மையை கூடுமான எல்லா வழிகளிலும் திரு. செட்டியார் அவர்கள் அபிவிருத்தி செய்து வருகிறார். இவ்வளவு மனதாரவும், ஆடம்பரமில்லாமலும் பாங்கு சீர்தவர்க்கை நடத்தி வருவதற்காக திரு. தி. அ. இராமலிங்கம் செட்டியாருக்கு நமது மனப்பூர்வமான நன்றி உரித்தாகுக. விவசாயிகளின் நன்மையை எஞ்ஞான்றும் பாதுகாக்கும் கோயமுத்தூர் ஜில்லா அர்பன் பாங்கும் நீழிகாலம் புகழுடன் வாழ்க!

AS IT STRIKES ME

(By SARATHY)

The axiom is generally accepted that the whole is greater than its parts, though in photography the part is sometimes held to be greater than the whole artistically. It has been left to the congress party to observe in practice that the whole can also be a part. This is instanced by the attempt of the Congress party to come to a settlement with the Muslim League. Though the Congress organisation considers itself as an all-India national organisation, it considers itself a part—the Hindus—(though there is the organisation of the Hindu Maha Sabha for the Hindus) and tries to deal with another part, the Muslim League. Muslim League may or may not represent the whole Muslim population of India; any how the League does not represent the Congress Muslims. But then the Congress itself does not represent the Hindu Maha Sabha, at any rate in the matter of a communal settlement. The Maha Sabha is suspicious of the Congress itself and fears that the latter will compromise with the Muslims to their detriment. The Muslims are averse to coming to a settlement with the Congress without binding the Maha Sabha to respect the terms. So the negotiations are going on endlessly. The correct procedure would be for the Congress to conform to its much advertised national character in practice, and to bring together the League and the Maha Sabha to a round table conference and let both the parties try to reach an agreement. The part the Congress could play honorably is to act the impartial adviser whenever needed.

The C. P. Ministry episode has done one useful service to the public by proving that the Congress High command is practising and will continue to practice Fascist methods in its fight against the British rule in India. That Dr. Khare was not beheaded for his alleged insubordination and for "his playing into the hands of the Governor" of the province does not disprove that the Congress dictators are fascist-minded. Only it reminds us that

the British flag has not yet been reexported to England in P & O. Liners. That the Congress dictators have no mind to let the people indulge in democracy and its conventions has been clearly stated by the Congress president. Speaking at Calcutta last month Mr. Subash Chandra Bose said that with India still to attain her freedom, to talk of parliamentary conventions and democratic procedures was merely to indulge in drawing room politics. Hence Dr. Khare was certainly wrong to have acted as he did. But since the Congress President enunciated his principle only after the ministerial debacle and not before it and since the Congress dictators had not given any indication of this policy of theirs at the time of office acceptance, the charge against Dr. Khare remains unsustainable.

The Governors of Provinces are responsible to the Parliament and not to the Congress dictators. They are bound to act constitutionally and not to act to the convenience of the Congress High Command. Now, with Mr. Subash Chandra Bose's enunciation of the Congress policy, it was well that the Governor of the Central Provinces, acted in the manner he did. He could not be expected to help the wrecking of the Government of India Act by the Congress. The Governors are here to help democracy take root in India and not to help Fascism grow here.

It was the dissentient ministers who played into the hands of an unwilling Governor. They ought to have resigned when the Governor requested them to do so. There would, then, be no occasion for a dismissal. Probably they remembered Mr. Gandhi's insistence on dismissal at the time of office acceptance. This insistence on dismissal should have been urged on occasions of major crisis and not on occasions of domestic quarrels.

Speaking on Fascism, Hitlerism and stalinism, one ought to remember that they are only forms of

recent growth and that they have not as yet stood the test of a trial during times of stress and difficulty. Most likely when the much feared new world war comes, these forms of government would pass through a severe test of survival and if any of them survive the ordeal, then there will be time for us to consider if any of them could be usefully adapted or adopted by us. Till then it is preferable to stick to democracy and not to disunite the country by indulging in untried methods of procedure.

In the rural economy of ancient days and till half a century ago the village doctor who had been given a decent holding to maintain himself with, unwillingly became a school of Indian medicine for the women of the village. Assured of his living he was too lazy to prepare the remedies for the common ailments of the villagers and was also reluctant to go about the woods to gather the herbs needed for the preparation of the many kinds of medicines he had to administer. Consequently he taught the old dames of the village the characteristics of the simple ailments and the method of preparation of the medicines needed in the different cases. The younger generation of women, the daughters and daughters-in-law were the unrecognised apprentices while the servants of the household unconsciously studied medical botany. It was only in serious cases that the doctor took out any medicine from his cupboard or prepared medicines himself, the formulas for which were kept as trade secrets as otherwise they would lose their living or the prospects of becoming prosperous.

Now those days are gone and Allopathic treatment is now the order of the day. It is idle to expect, however, that the western system would be able to cater to the needs of the whole of the population. The people are too poor to pay for the costly allopathic treatment. A compromise, if that is possible, between allopathic and Ayurvedic and Siddha systems is needed, for drugs and herbs have

values which might be recognised in any system of treatment. Even if the compromise proposed is not possible, education of the people in the diagnosis, treatment and prevention of the simple ailments of the human body is certainly desirable. Such an education is more urgent than even the training of the citizens in a knowledge of law. While law can be twisted to one's advantage or disadvantage and while clever people of a litigious mind might turn themselves into advocates in their own right in case the Premier's dream comes true, a training in medical knowledge has no such disadvantages and will help people to lead a healthier life than hitherto.

* * * *

Even as it is many people have a good idea of some of the fundamental principles of good health and some of the well known remedies of common ailments. These have been learnt from articles and advertisements in newspapers. It may be that some of the remedies advertised are foreign and hence from the point of view of ultra-swadeshism have to be boycotted. But until we make up our minds as to the extreme limits of this kind of ultra-Swadeshism, it is better to let people use well tried and well known remedies in cases of less serious nature than to let them hesitate to resort to the allopathic system which has built up a reputation of being costly. There are also preparations of the nature of tonics and restoratives harmless in themselves.

If this principle is not conceded then there is no meaning in allowing advertisements of non-alcoholic preparations to appear in news papers, to induce the lay reader to buy the medicine for himself and cheat the doctor of his fees. But if this point is conceded then there is no purpose in prohibiting alcoholic preparations alone while allowing the same to be advertised in medical journals. If the Premier is convinced that alcohol in any form is not desirable even in medical preparations, it would be straight forward to prevent its use in them. As it is it would encourage an unholy alliance between some laymen and doctors to circumvent the law.

* * * *

Museums and Emporiums of village industries, the first of which was established by the Hon. Mr. V. V. Giri at Vellore are good things in themselves in as much as they bring together the various products of rural industries in the district or the province and would enable those who visit them to know where they could buy them. They would be useful especially to the merchants who on a visit to the museum can without much expense place orders for the supply of the quantity of the goods they require. It is however, doubtful if it would eliminate the middlemen as Mr. Giri assures us. The museums will be a novelty for a short time and many may be expected to visit them. Since the time of their visit and the time when they would feel urged to buy them or feel a demand for them might not tally, the visitors or at least most of them would loiter round in idle curiosity registering inwardly a desire to order for the goods when needed and forgetting the affair soon after. And even if the urge is steady, freight, postal or railway, money order commission, registration and other charges would unduly increase the prices of these goods to the ultimate consumer if he orders them himself. The merchant would be able to sell them at a lesser price. No; the middleman has to stay unless cooperative stores and cooperative selling and buying become common feature of our country.

* * * *

In these days of keen competition and much advertising a mere museum would not solve the problem of disposing the products of rural industries. Selling organisations with an army of salesmen would be necessary to bring the products of rural industries to the notice of potential purchasers and to effect sales. Advertising will have to play its legitimate part in the scheme. In some cases agents will have also to be engaged in the business. All these form a sort of middlemen's service and the only thing that we can do to reduce their share of the price paid by the consumer is to utilise the services of these middlemen in a most economical and profitable way.

* * * *

It is gratifying to learn that efforts are taken in earnest by certain employers to make adequate provision for the housing of labourers, and that some other employers are also likely to follow this lead. An important question will have to be considered in this connection, viz., whether the labourers should be permitted to own the houses or whether these houses should remain the property of the undertakings. I would however wish for the former as when the labourer retires he would have a house to live in. No doubt he would have to pay a little bit heavier rent but whatever he pays extra is a saving in itself in the shape of his right in the house he occupies. In the second alternative whatever he saves by a lesser rent would not even be put by for a rainy day and would be spent away on unnecessary luxuries. At the time of retirement he would have a house of his own to live in and would have to wander about in search of a house and be compelled to pay a much heavier rent in ordinary localities at a time when his earning capacity has vanished. Again in a colony within the property of the industrial undertaking, the labourer would not have the same freedom as he would have in a public street.

Such being the case the Government ought to come to the help of the labourers by finding suitable sites for the labour colony in the immediate vicinity of the mill or factory and by giving loans and advice wherever necessary and formulating agreed rules and regulations relating to the recovery of rent, management of the colony etc. The area of the colony should be capable of extension in case of additional recruitment and retirement of old workers. The employers could have no objection to such scheme. The utmost they would be expected to pay, besides investing on the housing scheme which would be least risky, would be for making adequate provision for water supply and other essential services.

* * * *

Most of the objections raised by employers hitherto in recognising unions of their employees would not have arisen if outsiders who had also other interests than the mere welfare of the workers at heart had not interfered with the movement. The sudden

upheaval of labour unrest among the contented working population was naturally interpreted as the results of the attempts of certain political minded people with leanings towards socialism and communism. The speeches of these people in public platforms naturally confirmed these fears and when extravagant demands were made and these on frivolous grounds too, the employers naturally became stiff. The right course for the employers would have been to afford active help themselves to enable the labourers to start the unions without the interference of the outsiders. They had failed. It is now too late in the day, except probably in the case of new ventures, to have unions under the influence or guidance of the employers. Trade unions have come to stay and if the employers want to have the best from these organisations, it is their duty to study the needs of labour and to meet them to the fullest of their capacity. And as the Royal Commission on labour recommended every organisation of employers should set up a special Committee to give continuous consideration to the improvement of the well being and efficiency.

The recognition of unions is a difficult matter and certain fundamental principles have to be agreed to both by the employers and labour and such principles have to be observed as a condition precedent to a recognition of any union. To enact, as Mr. Ranga would have it, that any union registered by Government should be recognised by the employers without compelling the unions to conform themselves to rules and restrictions necessary in the interests of industrial peace will be an act of coercion engineered by the socialist and communist minded politicians. Hasty legislations of this kind are likely to hamper industrial development. If rules relating to registration are allowed to be made and administered by the executives of the governments the industrial expansion may be helped or hampered according to the likes and dislikes of the party in power for the time being. It is therefore necessary that the Government, the employer and the labour work together to evolve a formula acceptable to all by which the unions by adhering to it will find no difficulty in getting recognition.

The Court of Inquiry on the labour disputes at Coimbatore had recommended among other things that the best wage system was to have a basic rate of pay supplemented by a Commission depending on output. Under this system both parties, the employer and the labourer, know where they are. There will be incentive to work well and earn in proportion to the energy expended. While the Government of Madras do not disagree with this principle they state that it is not possible to give effect to it under the special conditions prevailing in the Coimbatore district. There might be some practical difficulties in the way, but one would like to know if any serious attempt was made to overcome them. The welfare and contentment of labourers as well as the desirability of ensuring them an increase in their prospects and the necessity of maintaining industrial peace in the country would be sufficient argument for the Government, the department of Industries and the Commissioner of Labour to spend some more time in devising ways and means to bring into force the recommendation of the Court of Inquiry mentioned above at an early date.

The Hon. Dr. T. S. S. Rajan deserves congratulation for his desire to reform the administration of Hindu temples and religious endowments in this presidency. I hope his new bill for the purpose would be well construed and be accepted by the public. But to canvass support for his new measure he need not have resorted to debatable and boomerang arguments nor need he bring down the divine beings to the level of the ordinary mortals. Are the gods in the temples really so helpless as against the temple trustees or are they of so vengeful a nature as to prevent the coming in of Swaraj? If the Gods are of such a nature to brought down to so low a level by the trustees what good is there in preaching to the Harijans to resort to temple entry?

Or does the Hon. Minister want to call the dog a bad name to hang it? He is reported to have said at Tinnevely that there was everything else but God in most of the temples in the province. Most likely Dr.

Cotton in Roads.

Cotton fabric woven with a coarse mesh is being used at Burnley (Lancashire) as a road-building material. Concrete is laid in the usual way to a depth of five inches. The cotton, looking like a fish net, is then placed on top, separating the foundation layer from the concrete surface, which is three inches thick. In consequence, when resurfacing is necessary, it is a simple matter to remove only the top layer, leaving the bottom layer undisturbed. The cost of the material, which is manufactured at a Burnley mill, is about twopence a yard.

Rajan is able to find out if gods reside in a particular temple or not. Who, knows that the Congress Government with its huge majority acting on the advice of this minister will not close down many of the temples on the plea of non-existence of god in them and divert the funds of those temples to the general revenues of the province to meet the menace of the deficit budget.

I hope the Congress Government will not however resort to such risky methods in balancing their budget nor bring out any highly contentious measure as regards the management of the temples. Already they have burnt their fingers sufficiently and the Anti-Hindi and the Andhra movement fires are worrying the Government very much. Let them not add one more to the already large number of worries. The best way to reform the temple administrations is for the Government to take them over under their control and see that they are administered as any public undertaking only taking care that the existing customs, usages and formalities are not changed. If in their zeal to reform the religion and social customs of the Hindus, they make any innovation in the rituals, forms and ceremonies of the temples that will be the last straw on the Camel's back and many in the Congress party itself who continue in it in spite of their discontent will come out as open rebels. Interference in religion is the surest way of self-destruction for the Congress party in the South.

Travancore Excise Department.

Administration Report for 1112 M.E.

The total contribution made by the department to the general revenues of the Government of Travancore amounted to Rs. 124 lakhs during the year under review as against Rs. 109 lakhs in the previous year. There was an increase of Rs. 42 lakhs under Salt, Rs. 2.47 lakhs under excise, Rs. 10.64 under customs and Rs. .89 lakhs under match excise.

Certain measures have been tried to bring about gradual prohibition in the State, but the Excise Commissioner states that "experience gained from the working of prohibition measures does not infuse in me any hope for the ultimate fulfilment of the declared policy." He explains that reducing the issue strength of arrack led to a cataclysmic fall in the consumption of licit arrack. The craving for strong alcoholic beverages running in the veins of the drinking population of Travancore has certainly put up a desperate fight with the innovations introduced in furtherance of prohibition. The lie of the country and the abundance of materials for the production of illicit arrack afford ample facilities and offer sufficient attractions for the growth of bootlegging. Therefore the government with a view to prevent illicit production and consumption enhanced the issue strength of arrack and there was a marked increase in the sales. Again neither the progressive reduction in the number of shops in each centre or even local option was found to be effective, though the department is trying prohibition by means of local option in a new area.

Though the total receipts under duty on matches during the year was Rs. 2.5 lakhs against Rs. 1.6

Indo-German Trade

India's Trade balance continues to remain extensively favourable. The official German statistical figures show a balance in favour of India of RM 13,484,000 for the first three months of 1938. Imports from India into Germany amounted to RM 41,622,000 whilst exports to British India only were RM 28,138,000. The corresponding figures for 1937 (1st quarter) were RM 44,067,000 and RM 34,177,000.

lakhs of the previous year, there was a decrease under excise duty on matches collected in the State during the year, due, mainly, it is stated, to the closing of one match manufacturing concern and the stopping of active work in another. The increase under total receipts was due to an increased contribution from the British Indian Government on this account during the year.

As regards customs duties, receipts under imports fell by Rs. 93 lakhs while receipts under exports increased by Rs. 54 lakhs. Nearly 76 per cent. of the import duty was contributed by tobacco and tobacco products, induppu and table salt and liquors, while the bulk of the export duty i.e., 38 per cent. was as usual realised from the produce of the coconut palm. There was a greater demand from outside for coir, coir-fibre, coconut husk, coconut oil, and cake while the demand for copra and coconuts was less. Export of copra fell from 3.01 lakhs cwts. in 1111 M.E. to 2.82 lakhs cwts. in 1112 M.E. Similarly export of coconuts fell from 353 lakhs to 268 lakhs. On the other hand export of coconut oil increased from 3.34 lakhs cwt. to 4.65 lakhs cwt. thus counterbalancing the fall in the exports of copra and coconuts while helping the oil industry of the state incidentally.

Press Communique

Certificates of origin in respect of export of Madras handkerchiefs to Africa are at present issued by the Madras Chamber of Commerce and the Southern India Chamber of Commerce, Madras, on payment of prescribed fees. An exporting firm in Madras in these fabrics has represented that in order to preserve the secrecy of business transactions, the issue of such certificates should be entrusted to competent Government authority. The Government have examined the question. They observe that exporters are at perfect liberty to obtain certificates of origin from the Chambers of Commerce, if they prefer that course. If, however, they want certificates from Government, it is necessary that some arrangement should be made for the issue of such certificates. By making this provision, the Government have no intention of interfering with the present arrangements, but have in view only the provision of additional facilities for export trade in the fabrics in question. They are accordingly pleased to lay down the following procedure in granting certificates of origin when exporters want certificates from a Government authority:—

Applications for the grant of certificates should be made by the exporters to the Principal, Government Textile Institute, Madras, and should be accompanied by a chalan in token of having remitted a sum of Re. 1 for the issue of certificates on the production of invoices alone or Rs. 10 for the issue of certificates if an inspection of the goods has to be made, which the Government hereby prescribe as the fees for the purpose.

In the case of applications for issue of licences on production of invoices the exporter concerned should submit the invoices and obtain the necessary certificates preferably in person. If the case involves inspection the Principal will issue the certificate after due inspection of the goods.

JOTTINGS

Lock-making Industry.

The Industries Department of the Punjab Government is going to organise the Industrial School at Jhang, a former centre of the lock-making industry as a modernised school for lock manufacture. Besides manufacturing locks, the school will train young men in lock-making, the course lasting three years. Pupils who complete the training will be able, it is stated, to start work on their own account.

Electricity at Cheap Rates.

The Bombay Government have directed that a survey should be made of the entire power resources of the presidency with special reference to the possibility of establishing big central thermal and hydro power houses to generate electricity at cheap and economic rates and to put up a grid system of inter-linking the various power houses in the province to make electrical energy available both in urban and rural areas at cheap rates.

New use for molasses.

A new use for molasses, a valuable waste of sugar industry has been found by utilising the same as cattlefood. The new method proposed is to mix equal proportions of molasses and oil cakes and make it into bricks of convenient sizes. Instead of pure oilcake, crushed cottonseed, rice or wheat bran might be used in addition to oilcake. The ingredients should be mixed in a mortar and the thick paste that results is put into moulds and pressed by beating with a wooden hammer. A convenient size for the bricks is 6"×3"×3". A cake of this size will weigh one pound and will be sufficient nutrient for a bullock at rest; working bullocks requiring two or three cakes according to the work they would require to do. The cakes can be stored up to six months without deterioration. For use the bricks are broken up by hand and put into water when it immediately goes into suspension. It is stated that this food is relished by cattle.

The cake can also be made to contain calcium and phosphorus so essential to milch cows by adding one ounce of mineral mixture of steamed bonemeal and shell lime both ground very fine and mixed in equal proportions for every standard size cake.

Botha Grass for Paper.

The possibilities of utilising botha grass available in Cuddapah district for the manufacture of paper in the district are set out in a report by the Working Plans Officer submitted to the Conservator of Forests. The officer is of opinion that the Forest Department could make at least Rs. one lakh on seigniorage on grass alone. Sub-Commercial tests reveal that the grass yields 29 per cent. by weight of paper pulp. With an addition of 15 per cent. bamboo pulp, it will be possible to get thin sheets.

The report states that the collection of grass by villagers which will take place during hot season will give a subsidiary source of income to agriculturists in their off-season. It is also stated that the extent of grass land required for a 20,000 ton paper plant at Cuddapah will be available within an economic distance of the town. The removal of this quantity of grass will reduce the fire hazard and fires which are a problem in Cuddapah.

Bonus to workers and Shareholders.

The management of the Madura Mills Company have in hand two schemes one for paying bonus to workers and the other for giving a bonus of shares to shareholders. A little over Rs. 29 lakhs of rupees from the reserve fund of the company would be capitalised and this additional capital would be distributed to shareholders at the rate of one share for every two shares held by them. These shares would be fully paid up.

All workers with a service of two years and over would participate in the cash bonus. According to the scheme, bonus would be paid to the workers when the dividend, is 10 per

cent. or more. If the dividend is 10 per cent. half a month's wage will be paid as bonus subject to a maximum of Rs. 50 payable to any individual. When the dividend is 15 per cent., one month's wage and if the dividend is 20 per cent. two month's wages with a maximum of Rs. 100 & Rs. 200 respectively, would be paid. The management expects, it is stated, to pay half a month's wage in February next year.

Telephones to be made in India.

Arrangements are being made for the mass production of telephones in the Government Telegraph Workshop at Calcutta. Several thousands of machines are expected to be ready before the end of the official year. It is stated that experimental telephones already put in use in New Delhi have proved entirely successful. It is also aimed to incorporate all the latest devices in the Indian made telephones.

Fishing Industry in Cochin.

The Government of Cochin have decided to depute one of their officers to conduct a survey of the possibilities of the fishing industry in the State. It is stated that there is immense scope for the development of fisheries and for scientific fishing with proper provision for cold storage at a convenient centre. There is also scope for canning industry. It is further stated that Cochin backwaters are excellent breeding ground for edible oysters.

A New Electrical Project for Mysore.

The foundation stone for the new electrical project of the Gersoppa Hydro-electric Scheme is to be laid by the Maharaja of Mysore in December next. This project will be linked with the Cauvery power scheme and the Shimsha new project to supply by the end of 1940 a total of 101000 h.p. at a load factor of 0.75 to more than 500 cities, towns and villages in all the eight districts of the State. At standard rates throughout the state irrespective of the distance of the places served to one or other of the three schemes.

Indian Match Industry.

Replying to a question regarding the competition against the Indian Match Industry, Sir Mahomed Zaf-rullah Khan, Commerce Member of the Government of India stated in the Central Legislative Assembly that the Government had carefully considered the matter and offered, if the Indian match manufacturers were able to agree among themselves as to their respective shares in particular markets to use their good offices for further negotiations with the West India Match Company, Ltd., against whom charges of price cutting were principally levelled.

Indo-Australian Trade.

That the time is ripe for India and Australia to enter into trade agreements with each other is the opinion expressed recently by the Hon Lt. Col. T.W. White, Minister of Trade and Customs, Commonwealth of Australia who passed through Bombay on his way to Australia. He said that at present Australia's purchase of Indian goods much exceeded India's purchase of Australian goods. When India had concluded trade agreements with South Africa, he did not see any reason why negotiations should not be opened between India and Australia and a pact beneficial to both countries should not be concluded. He urged that Australian goods should be given preferential treatment in India. Under the stimulus of preferential treatment, he felt, Australia's export of foodstuffs, canned goods and dried milk into India could be increased.

Co-operative Banks and Un-employment.

Speaking at Rajahmundry last month, the Hon. Mr. V. V. Giri said that though the Co-operative movement was started as long as 35 years ago and though there were 10,000 banks not all of them were working efficiently. Only 1,000 banks were reported to be working properly. If the 10,000 banks worked efficiently, they would help the 52,000 villages in the presidency. The Co-operative Act Amendment Bill would be ready shortly and ways and means for the successful working of the banks in the presidency were being considered by the Government. If all the banks were managed efficiently 10,000

young men would get jobs at the rate of one young man for every bank.

Madras Government & Industrial Enterprises.

Speaking at a function at Rajahmundry last month, the Hon. Mr. V. V. Giri defined the Government attitude towards industrial enterprises and said that if the Government felt sure that a particular industry would turn out to be a success, they would purchase shares and if the Government purchased shares in any private company, the remaining shares would be sold out in no time and much money could be realised that way in a short time.

All-India Industrial League.

A central organisation to serve as a nucleus to industrial expansion in the country has been established at Benares under the title of the All-India Industrial League. The League aims at among other things, sweeping out the increasing unemployment and poverty with their concomitant evil of misery and crime by the liberal diffusion of useful industrial education amongst the helpless and unemployed masses and by promoting suitable corporate bodies so that the education so imparted may become immediately remunerative to them; and by making all necessary provisions for an intense industrial awakening throughout India, Burma and Ceylon. A tentative scheme has been prepared and circulated and the League has, it is stated, received a sympathetic response from the leading industrial experts and magnates of the country.

Specific Duty on Silk Urged.

The representatives of the Government of Madras urged before the Tariff Board on Silk for the levy of a specific duty of Rs. 3-10-0 per lb on all varieties silk products as the minimum amount of protection necessary for the development of sericultural industry. If a lower rate of duty is levied, an export quota should be fixed for all foreign raw silks and foreign silk piecegoods also. The protection should definitely be in the form of a specific duty (instead of an ad valorem duty) and the period for which protection is granted should be at least ten years.

ALL-ELECTRIC FARM

One of the most interesting features of the Royal Agricultural Society's annual show, held this year at Cardiff (from July 5 to 9), was an all-electric farm, the exhibit of the South Wales and Monmouthshire area committee of the Electrical Development Association.

The exhibit had a frontage of 250 ft. with a depth of 145 ft., and total area of 24,000 ft.

Labour-saving and easy control were the main aims of the layout. Every section was fully equipped electrically.

Greenhouse and cold frames had electricity installed to bring plants to early maturity. Electrical machinery facilitated farm repairs in a small workshop. One room in the farmer's house was the central office where all the electricity supply of the farm was controlled. The office was in direct communication with each section by means of loudspeakers.

An aviary for keeping foreign birds was electrically heated and lighted.

In the garage was an electrically-driven van to carry produce to market.

In the home dairy there were daily demonstrations of latest methods of butter and cheese making, and in intensive poultry houses chicks were hatched at the rate of hundreds a day. Eggs were washed, tested, graded, and packed with the aid of electricity.

Food for cattle was prepared and served the electric way and cows were milked by electric milkers.

In the kitchen garden artificial rain was produced by electricity.

Out of the proceeds of the revenue derived from the imposition of the enhanced duty an increased amount should be granted as subsidy to the sericultural provinces in proportion to their population for the development of the sericultural industry.

ON THE COMMENCEMENT OF RISK.

(By K. S. GOKHALE)

Life Insurance policy will be the property, or the Main item of property of the future citizen in India. Hereafter, the craze of the bride's father, as the qualification for the prospective bridegroom, will be not the acres his father might own, not the houses he might be living in nor the style of life in which the family was run, but the unencumbered life insurance policy, begun early in life and kept in force up-to-date, without many penalty receipts.

As Shakespeare made Shylock say, "Ships are but boards, Sailors but men," so many there be, in such immoveable properties, ever so many kinds of encumbrances not known to the public; but not so a life insurance policy which can be easily examined.

However much reformers might preach about "going back to the villages, in as much as the wind does not blow towards making *Practical agriculture compulsory* in the school curriculum—for however, short a period—all advices to revert to land will be a cry in the wilderness. And, even if the very devoutly wished for consummation is to be reached, the trend of the times being what they are, i.e., as man is progressing far off from the days (of his ancestors) when his wants were confined to food, clothing and shelter, and these three only, the value of cash—fluid cash—in such a form that it could not be spent away, depreciate in value, affording a protection all the same, with every chance for increasing also—as an item of property will get more and more appreciated.

Life insurance policies exactly answering these requirements, do

necessarily get more and more popular.

Taking full advantage of the time spirit, many companies have, of late, sprung up even in this province of Madras, famous all along, more for its intellect than business enterprise or propensities. Where, till a decade ago, there was only one company, now there are as many a dozen, if not more, in the city alone. In spite of all this, it is a pity that they all continue to be conservative *to a fault*. At any rate, they are not as forward as there is need to be.

Among policy conditions and privileges, one of the latest improvement relates to the COMMENCEMENT OF RISK. And, in this regard, THE ORIENTAL OF BOMBAY, admittedly of the most conservative of its class, has made a practically useful innovation, i.e., instead of AGE NEXT BIRTH-DAY, it has

Age Nearer Birth-day.

Many of the so-called FORWARD Life offices live in the Fools' Paradise that the above benefit is compensated by the privilege they are allowing, i.e., ante-dating the policy by six months. Such offices require to be told that, in actual practice, that this concession does affect the policy privileges; and, other things being the same, this privilege—quoting the premium to age NEARER BIRTH-DAY—is helpful to certain policy-holders, especially when it is paid on the annual basis and by adjustment from Provident Fund Accumulations. And this class of clients are bound to increase in the near future and they alone are preferable.

In actual working it comes about that one could get the benefit of the lower age even after a lapse of one year and a few months off the previous birth-day. Offices concerned will do well to remember that there is nothing repugnant to the rules of a company nor to the fundamental principles of life insurance, if a company adopting the principle of age *Nearer birth-day* also grants the privilege of ante-dating a policy for six-months. Where the premium is paid on the annual basis, such a benefit could be had even after 17 months of the last date of birth. The life-assured does not lose very much: his provident fund has earned him interest; and his premium is entitled for the bonus. Not only now, but to the full period of the currency of the policy, cheaper rate of premium could be charged.

It is true, in all well-informed circles, the general opinion—either of technical experts or of policy-holders—is not in favour of any kind of ante-dating, except it be for such a short period as a month or two. But, it is also known that, as a rule, prospects—even the nicest among them (barring a few honourable exceptions)—get perverse when once they are approached by life policy-solicitors and, it is very necessary either that all the offices come in a line—the line already trod on or chalked out by the foremost life office of India, THE ORIENTAL—and adopt the practice of age *nearer birth-day*; or instruct their agents on the few—principally two or three—defects of such ante-dating a policy—although, of course, nothing, even the least objectionable, could be advanced against quoting AGE NEARER BIRTH-DAY.

YOUR DUTY

Every young man, Married or Single, Rich or Poor, has someone dependant on him and it is his duty to ensure that such dependants would be left adequately provided for, in the event of his death.

**LET THE "ORIENTAL" HELP
YOU TO DISCHARGE THIS DUTY.**

For over 64 years "ORIENTAL POLICIES" have helped thousands of families in their time of need caused by the death of their earning member.

**SOONER or LATER every man becomes uninsurable, so
DO NOT DELAY DOING YOUR DUTY.**

**Insure Your Life with the "ORIENTAL"
and ensure your dependants' future.**

Write for particulars to :—

ORIENTAL

Govt. Security Life Assurance Co., Ltd.,

No. 3, McDonald's Road, Cantonment, Trichinopoly.

Estd. 1874.

Head Office :—BOMBAY

Branches and Representatives all over India.

Industrial Birmingham.

In the Charter Centenary Celebrations which have recently concluded Birmingham's civic history received the attention to which its eminence entitled it. While the pageantry of the occasion naturally included an acknowledgment of Birmingham's debt to its manufactures, the tribute was of necessity more concerned with history than current industrial affairs.

It is, therefore, appropriate that the occasion should be followed with the publication of a booklet dealing in more extended fashion with the industries which have contributed so much to the reputation which Birmingham enjoys today, not only as a successful civic entity, but also as the most comprehensive manufacturing area in the world.

In Birmingham, we are reminded, less than 200 years ago those principles of industrial production which have since overthrown the older systems were first established and made good. The inherited skill of the master craftsmen was allied to the new power of steam, and in face of the wonder of mankind the age of machinery was born. Watt built his beam engines, Murdoch his locomotives and Boulton constructed the Soho Foundry, the first of the country's great manufactories.

Today, in a centre which claims to be the home of 1,500 trades, ranging in type from heavy engineering to the delicacy of the jeweller's art, the task of compiling a hand book aimed to illustrate their variety is no light commission. The end has been achieved by photography, following, as the booklet observes, the clear and intimate example of the cinema, and within its

twenty-eight pages over 250 illustrations have been compressed.

Beginning with the hammer, the relationship of which to industry is perpetuated in Birmingham's arms, on to drop forgings for railway bumpers, from thence to wheels for every conceivable purpose, the booklet leads on to omnibuses, rolling stock, motor cars, cycles, and the thousand accessories require for the modern vehicle. Next electricity and the countless products which are associated with it claim attention, followed by the myriad uses to which metals is put in this its home. Confectionery and toys - Birmingham, we are reminded, is almost a Hans Anderson paradise - to guns and synthetic resin, from silverware to jewellery, to rubber and its scores of industrial uses, from tyres to upholstery, while to the craftsman and the machine, working side by side, is devoted a double page to illustrate Birmingham's dependence upon both.

The story continues with pins and pen-nibs, hooks and eyes, tin-tacks and screws, and we learn that Birmingham employs about 166,000 women and girls, their dexterous fingers busy with every exasperating gadgetry. Sauce and pickles, chocolate and jam continue the pictured story, cut glass and lenses, safety-glass and cameras (even artificial eyes are made in Birmingham) brushes and plating equipment, aeroplane equipment and carpentry, textiles and roller bearings follow, leading to the mighty machines which press a motor body in three processes, carrying forward the review to the heavy metal industries, casting, steel hawsers, electric furnaces, engineering and transport.

The end papers of the booklet are used to display an aerial view of Birmingham, embracing the city centre and reaching to its

Publications Received.

London Chamber of Commerce
Commercial News [Journal]
Barclays Bank Monthly Cables
Indian Information Series
Barclays Bank Monthly Review
Indian Soap Journal
Newfoundland Journal of Commerce
South Africa Standard Bank Review
The Commercial Opinion
Mysore Chamber of Commerce
Journal Officiel [Bulletin]
The Cochin Government Gazette
Circulaire Commerciale
Monthly Summary of the National Index [Bank of Australasia]
The Industrial Australian and Min-The Prince [ing Standard]
Statistical Bulletin of the International Rubber Regulation Committee
Norwegian Trade Review
The Pudukkottai Gazette
The Ceylon Trade Journal
Anglo-American News
Mysore Information Bulletin
Industrial Britain
Sunday Observer
Justice
Parasakthi Magazine
Southern India Commerce
Indian Readers Digest
Tobacco Intelligence
Advertiser
Batanagar News
Indian Finance | Spectator
Monthly Record | Guardian
World Trade | Industry
Economic News | Indian Trade
Railway Herald | The Whip

northern limits eight miles away. Upon the cover the smith at his forge, symbol of the beginnings of Birmingham industry, stands silhouetted against the modern buildings of England's Second City

As is observed in the publication, the booklet is issued by the City Birmingham Information Bureau, with the object of furthering knowledge of Birmingham industries, and copies may be obtained, free of charge, from the Bureau at the Council House, Birmingham 1.

Agriculture in Travancore.

The annual report of the Department of Agriculture and Fisheries in Travancore for the year 1112 M.E. contains a record of varied activities and the various measures taken to improve the yield of the land. No crop forecasts or estimates, are, however, prepared by any department in the State and this is a serious defect as the department cannot set up an ideal to work to reach it. For instance there is no record of paddy crop estimates and the Department of Agriculture will be in the dark as to how far their efforts at improving crop yields have been successful and how far they have been instrumental in reducing the heavy import of paddy and rice from other countries. There has however been a steady decline in the imports of paddy and rice during the past four years through the import figures have not come down to the low level of average for the quinquennium ending 1108 M.E.

Among the various aspects of research work might be mentioned the experiment on disintegrating bones by steeping them out of contact with air for a definite period in a solution of commercial caustic soda and common salt. The results obtained so far are stated to be very encouraging. Further experiments on a fairly large scale are being continued.

Attempts at evolving early maturing varieties of paddy for use in places of precarious supply have proved successful. The varieties have a duration of 85 to 90 days. These are now being multiplied for distribution to the ryots.

Manurial experiments on paddy are detailed in the report and the results are tabulated. Similarly much valuable work has been done with regard to cocoanut cultivation, cocoanut

Pandit Nehru's Visit to Bata Works.

Pandit Nehru with Dr. Bata and his wife, visited the Bata Works at Zlin and the main factory, the giant industrial enterprise in which 30,000 persons work and manufacture not only 200,000 pairs of shoes a day but also many other things such as 'planes for the use of their sales officials. Pandit Nehru and party

being the chief money crop of the cultivator and the export duty on cocoanut products bringing in nearly one-half of the total customs revenue.

Many new crops are being tried by the Department such as tomatoes, Soya beans, capsicum, groundnuts, African oil palms and tobacco. As regards groundnuts, marketing difficulties might, it is stated, prevent its extension. African oil palms, though drought resisting and yielding heavily will, it is feared, not oust the cocoanut on account of the more varied use of the products of the latter. Owing to the heavy drain from the country on account of the import of tobacco and tobacco products attempt is being made to introduce its cultivation in the state and an officer of the department has been deputed to study the methods of cultivation and curing of tobacco in jaffna. In the field of cattle breeding, the department is showing keen interest. The scrub bull being considered a serious menace to the improvement of livestock, arrangements have therefore to be made to get rid of this nuisance. The agricultural inspectors carried on intensive propaganda and as a result 2300 bulls were castrated. Efforts were also made for organising cooperative dairy societies and breeding societies, one of the latter societies making arrangements to maintain herd register and milk records.

were highly impressed by the advanced mechanised method of manufacturing shoes which enables every worker to do his apportioned work through simplified process that have completely eliminated physical exertion. The visitors also went round among other departments, the hospital, health centre and social establishments Pandit Nehru also had a chat with the young Indian boys who are at Zlin on the Company's expenses for training in various technical subjects and the general organisation.

He was glad to know that a Factory founded on the same plans and principles, is hopefully thriving in India (Batanagar, near Calcutta), where 3,500 employees work and enjoy same working facilities, labour privileges and amenities of life as at Zlin

Books Received.

The Audit Report and Appropriation Accounts of the Government of Travancore for 1112 M.E. (1936-37.)

Industrial Birmingham from the City of Birmingham Information Bureau.

Review on the working of the Ecclesiastical Department for the period ending 1346 F. from the Director, Information Bureau

Administration Report of the Department of Industries and Commerce in Mysore for the year ending June 1937 from the Director.

The first year of Congress Rule in Madras from the Secretary, The Madras Legislature Congress Party.

Report of the Southern India Chamber of Commerce, Madras for 1937 from the Secretary.

Commercial, Industrial and Professional Directory of the Republic of Guatemala from Mr. M. A. Pilon.

நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார்கள் சங்கம் பர்மா, பதினேந்தாம் ஆண்டு அறிக்கை.

திருச்சி நகர முனிசிபல் வரி கொடுப்போர் மத்திய சங்கம் வருடாந்திர அறிக்கை 1937-38.

Rice Bran as a cattle feed

Messrs. M. Carbery and Indubushan Chatterjee of the Department of Agriculture Bengal, contribute a note on the behaviour of rice bran as a cattle feed, in the July issue of "**Agriculture and Livestock in India**". From a table given it is noted that bran and polish together constitute about 10 to 12 per cent of paddy. "On a similar basis if we assume 8.5 per cent as bran and three per cent as polish, the by-products available from rice manufacture in Bengal would work out at 23.8 million maunds bran and 8.4 million maunds as rice polish, giving a cattle food to the tune of over 32 million maunds. In a country so poorly supplied with concentrates for cattle the value of such a large amount of an important by-product cannot be over-estimated."

The bran consists of the seed coat, the embryo and the greater part of the oily aleurone layer. The proteins of rice and bran are credited with high biological value amongst cereals. The writers give the opinions of different scientists on the value of bran. According to two writers rice bran is considered an excellent cattle food being more nutritious than hydraulic copra cake, wheat bran, gram and straight grade flour. They further state that it has been estimated that 30 grammes rice bran provide sufficient vitamin B to those susceptible to beriberi.

Rice bran is also very rich in oils of different characteristics. "It has been shown by Burr (1930) that linolic acid and possibly other fatty acids are essential constituents of the diet and the absence of such fatty acids leads to kidney degeneration, failure of reproduction, and other disturbances. Taking all these facts into consideration rice bran would appear to be a

Sugar Production.

Note on the production of sugar direct from cane in modern factories in India during the season 1937-38 states:—

The production of sugar direct from cane in India totalled 930,700 tons, during the season 1937-38, as against 1,111,400 tons during 1936-37. The total decrease in the output of sugar during the season under review from that of the previous one is very high, amounting to 180,700 tons or about 16.3 per cent. The fall in the United Provinces is about 12.7 per cent and in Bihar 31.5 per cent. This large

feed of great promise especially in regard to organic nutrients. Its mineral composition however is of very interesting nature. It is unusually rich in phosphorus. Its magnesia content also is much greater than many feeds but it is very poor in lime. Its lime-phosphorus ratio is about 1:32 and in this respect it is highly imbalanced. Besides, the phosphorus in it is probably not in an assimilable form. As will also appear from the results of experiment described (in the article) these two are probably the main factors in the way of its unsatisfactory assimilation.

The writers describe the experiments conducted with regard to the utilisation of bran as a cattle food. The preliminary experiments have given indication of unsatisfactory effects by its feeding. Concluding the writers state:

"We are faced with a problem of great economic and academical interest. On one side there is a large supply of a cheap and easily available cattle food which has apparently all the elements of nutrition, on the other side the feeding is followed by conditions which suggest the possibility of a complex combination. It offers an interesting field for study."

decline in the production of sugar in the season 1937-38 is attributed to the following main causes:—

1. Shorter duration of season in all Provinces.

2. Shorter supply and inferior quality of cane, due to attack of insect pests, in some parts of the United Provinces.

3. The season being particularly short in Bihar where the majority of factories worked only for 95 days on account of inadequate supply of cane.

The highest recovery for the season was 11.63 per cent as against 11.43 per cent during the preceding season. The average extraction for Bihar shows a substantial increase, but in the United Provinces it fell considerably as the cane was diseased in several areas. The All-India average extraction also decreased from 9.50 in 1936-37 to 9.38 in 1937-38.

The year under review was rather a difficult one for sugar factories, specially in the United Provinces and Bihar. In the former province there was a shortage of cane and the crop was badly diseased and attacked by insect pests in several important areas. In Bihar the shortage was more serious though the quality of cane was somewhat better than in the United Provinces.

The higher minimum prices fixed for cane by the Governments of these two provinces should help to increase the area under cane and to ensure more adequate supply to factories. But the effect of this is not likely to be felt before the crushing season 1939-40.

The steps taken in these two provinces for allotting zones to factories, for the supply of cane and for undertaking development work for improving the quality of cane should in course of time help to place the industry on a more stable basis.

CROP REPORTS

(From the Director of Industries)

Sugarcane.

The average of the areas under sugarcane in the Madras Province during the five years ending 1936-37 has represented 3.2 per cent of the total area under sugarcane in India.

2. The area under sugarcane up to 25th July 1938 is estimated at 75,720 acres. When compared with the area of 81,620 acres estimated for the corresponding period of last year, it reveals a decrease of 7.2 per cent. The decrease in area is general except in Kistna, South Arcot, Coimbatore, Trichinopoly, the South (except Tinnevely) and the West Coast.

3. The condition of the crop is generally satisfactory except in Salem where the growth was arrested to some extent owing to the insufficient water-supply in wells.

Cotton.

The average of the areas under cotton in the Madras Province during the five years ending 1936-37 has represented 9.6 per cent of the total area under cotton in India.

2. The area under cotton up to the 25th July 1938 is estimated at 284,300 acres. When compared with the area of 227,000 acres estimated for the corresponding period of last year, it reveals an increase of 25.2 per cent.

3. *Central districts and South—Mainly Cambodia tract.*—The area in the Central districts and the South represents generally the last year's crop left on the ground for second pickings before the plants are removed in September in compliance with the provisions of the Pest Act. The area in these districts fell from 161,000 acres to 135,100 acres. The yield is expected to be generally below

normal due to insufficient rains in the summer season.

4. *Northerns and Westerns tract.*—The area under Northerns and Westerns rose from 46,600 acres to 127,100 acres, owing to timely and sufficient rains in Kurnool and Bellary districts. The crop has been damaged to some extent by an attack of red hairy caterpillar in parts of the taluks of Alur and Siruguppa in the Bellary district.

5. *Cocanadas tract.*—The area under Cocanadas cotton rose from 13,200 acres to 15,900 acres, i.e., by 20.5 per cent.

Gingelly.

The average of the areas under gingelly in the Madras Presidency during the five years ending 1936-37 has represented 15.4 per cent of the total area under gingelly in India.

2. The area under gingelly up to 25th July 1938 is estimated at 338,900 acres. When compared with the area of 356,800 acres estimated for the corresponding period of last year, it reveals a decrease of 5 per cent. There has been a large decrease in area in Vizagapatam, Chingleput, North Arcot and Coimbatore, which has been partly counter-balanced by a large increase in area in East Godavari, West Godavari and Bellary.

3. *Yield.*—The yield is expected to be below normal in Vizagapatam, Salem, Coimbatore, Tanjore, Ramnad and South Kanara and normal in the other districts.

Groundnut.

Summer crop—Area and yield.—The area under the summer or irrigated crop of groundnut in parts of the Madras Province du-

The Travancore Ceramic Factory

The Standing Finance Committee of the Travancore Legislature has approved the provision of Rs. 3,30,000 in the budget for the forthcoming year for the Travancore State Ceramic Factory at Kundara. In the course of the discussion, the Ceramic Expert showed the members of the Committee samples of Travancore China Clay as well as the best British clay on the market and said that Travancore clay was second to none.

ring the five months—January to May 1938—is estimated at 82,500 acres. When compared with the area of 67,800 acres estimated for the corresponding period of last year, it reveals an increase of 21.7 per cent. The crop has been harvested in most places. The yield is expected to be normal in all districts except in Chingleput where it is expected to be below normal on account of insufficient rains. The total yield is estimated at 72,500 tons of unshelled nuts as against 60,100 tons estimated for the corresponding period of last year.

2. *Early crop.—Area and yield.*—The area under the early crop of groundnut (mostly unirrigated) up to 25th July 1938 in the districts of Salem and Coimbatore, is estimated at 146,000 acres. When compared with the area of 181,000 acres estimated for the corresponding period of last year, it reveals a decrease of 19.3 per cent. A normal crop is reported from Salem. The crop in Coimbatore has been affected by drought to some extent. The total yield is estimated at 67,700 tons of unshelled nuts as against 90,500 tons estimated for the corresponding period of last year.

PAINT YOUR CAR,

BUS,

HOUSE

WITH

**THE DOUBLE
PROTECTION PAINT
WITH THE ENAMEL FINISH**

AGENT:—

T. R. Rangasawmy Naidu,

PAINT & GLASS MERCHANT,
BIG BAZAAR STREET, TRICHINOPOLY.

Where you will find "Varthaga Oolian."

It will always be found in the following places, including the

Tamil districts of South India:—

Aleppey
Arrah
Allahabad
Akola
Ahmedabad
Aligarh
Bombay
Bangalore
Birmingham
Brisbane
Berlin
Baroda
Benares
Banting
Belfast
Chauk
Calcutta
Colombo
Coconada
Cape Town

Cochin
Delhi
Hyderabad
Hamirpur
Indore
Jaffna
Jullundur
Kulalumpur
Karachi
Kanker
Lahore
London
Liverpool
Madras
Mysore
Melbourne
Mexico
Manchester
Norway
Nagercoil

New York
Nagoya
Newfoundland
Osaka
Penang
Paris
Pondicherry
Poona
Philadelphia
Pudukkottai
Patna
Rotherham
Rangoon
Singapore
Sirsa
Surat
Shencottah
Trivandrum
Tokyo
Yokohama

STATES.

Baroda
Cochin
Gondal
Hyderabad
Indore
Jaipur
Jamkhandi
Kapurthala
Kashmir
Limbd
Mysore
Porbandar
Pudukkottai
Rewa
Sirmoor
Travancore